

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

19 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte - Nadejda Toma,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Anatolie Țurcan,
Victor Boico,

judecând, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de
procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Călugăreanu Vitalie,
prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău
din 12 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui

Cristea Valeriu XXXXX, născut la XXXXX,
originar din com. XXXXX și domiciliat com.
XXXXX, r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 16.04.2015-27.12.2016;

instanța de apel: 20.01.2017-12.01.2018;

instanța de recurs: 23.03.2018-19.06.2018;

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală
legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 27 decembrie 2016, Cristea V. a
fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu
executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa
anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de producerea,
prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea,
procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea sau alte
operațiuni legate de circulația drogurilor sau a analogilor acestora pe un termen
de 4 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată executarea pedepsei,
fiindu-i stabilit un termen de probă de 5 ani.

1.1. Prin aceeași sentință a fost condamnat și Schița Ig., însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, în seara zilei de 21.06.2014, în jurul orelor 17⁰⁰, Cristea V. Schița Ig. și Stăuceanu I., în timp ce se aflau în centrul sat. XXXXX, r-nul XXXXX, prin înțelegere prealabilă și acord comun, având toți intenția păstrării și transportării substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare, cu utilizarea substanțelor narcotice a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, neavând în acest scop autorizație eliberată de organele de stat competente, cu acordul lui Schița Ig. s-a urcat la volanul automobilului de marca/model „Renault Megane”, cu n/î XXXXX, ce aparținea lui Schița V. și, având pe ultimul ca pasager pe bancheta din față, iar în spate pe Stăuceanu I., sau deplasat în sat. XXXXX, r-nul XXXXX, pentru a se întâlni cu un cunoscut de al lor pe nume Nicolai alias „Țigănașul”.

În continuarea acțiunilor infracționale, Cristea V. în noaptea de 21 spre 22.06.2014, în jurul orelor 00⁴⁰, în timp ce conducea automobilul de marca/model „Renault Megane”, cu XXXXX, având ca pasageri pe bancheta din față pe Schița Ig., iar pe bancheta din spate în stare de ebrietate narcotică pe Stăuceanu I. și în salon două sacoșe din polietilenă transparentă și un pachetel confecționat din hârtie cu substanțe narcotice, la intrarea-ieșirea din s. Sireți, r-nul Strășeni, fiind stopați de colaboratorii INP, la decizia comună primită cu participarea lui Schița Ig. și Stăuceanu I., nu s-a supus cerințelor legale și a continuat deplasarea, timp în care aflându-se toți în vizorul poliției, Stăuceanu I. conformându-se decizie lor comune de moment cu participarea sa, a aruncat peste geamul din spate lateral-dreapta a automobilului, pachetul din hârtie și cele două sacoșe, după care a stopat.

Prin urmare, fiind imediat efectuată cercetarea la fața locului de către poliție, pe porțiunea adiacentă traseului la distanța de 1,10 (m) paralel automobilului de marca/model „Renault Megane”, cu n/î XXXXX a fost depistat și ridicat: o sacoșă de polietilenă transparentă, cu inscripția „ARAHIDE în coajă 400 g” înscris pe un ecuson din hârtie de culoare cafenie cu desen, în care se conținea masă vegetală de culoare verde-cafenie, uscată, mărunțită, cu miros specific având greutatea totală de 116,06 gr; o sacoșă de polietilenă transparentă, cu foaie de culoare albă, în care se afla 20 comprimate, de culoare albastră, având forma cilindrică plată, pe o parte având stanțat un delfin; (parametri geometrici: grosimea - 4,6 mm, diametrul - 8,2 mm), masa medie a unei comprimate variate între 0,26-0,28 grame, cu masa totală de 5,25

gr; un pachetel confecționat din folie de staniol, împăturită, cu substanță cu aspect de bulgări și praf, de culoare cafenie, cu cantitatea de 1,67 gr., care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 5542 din 03 iulie 2014 s-a constatat, că masa vegetală în cantitate de 116,06 gr. - reprezintă (marijuana); comprimatele în număr de 20 de culoare albastră cu masa totală de 5,25 gr. - conțin MDMA (3,4 metilendioximetamfetamin), iar substanța cu aspect de bulgări și praf în cantitate de 1,67 gr. - reprezintă (heroină), substanțe care fac parte din categoria celor narcotice și psihotrope.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cristea V. să fie condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, activitate folosită de acesta la săvârșirea infracțiunii în cauză și care în viziunea acuzării impune a fi restricționată pe o anumită perioadă.

În motivarea apelului declarat, autorul acestuia a invocat că instanța a ignorat principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei (art. 75 alin. (1) Cod penal) prin care se înțelege operațiunea de adaptare a pedepsei și a executării ei la cazul concret și la persoana infractorului, astfel, încât să se asigure scopul ei și să se realizeze finalitatea răspunderii penale.

Procurorul a menționat că, în speță instanța de judecată urma a lua în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul ei, personalitatea celor vinovați, caracterul și mărime daunei prejudiciabile, lipsa circumstanțelor atenuante și prezența doar a celor agravante, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovaților, precum și de condițiile de viață ale familiilor acestora.

Iar acest fapt, se probează prin aplicarea față de inculpați a pedepsei sub formă de închisoare în quantum prea blând, în condițiile în care aceștia nu sunt la prima abatere, iar Cristea V. este cel care în speță a condus automobilul având ca încărcătură narcotice și tot el este cel care nu s-a conformat semnalului poliției.

La fel, procurorul a concluzionat ca fiind neîntemeiată și aplicarea art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința lui Cristea V., deoarece o asemenea soluție nu reprezintă o categorie aparte de

pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că, infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

În cazul din speță nici unul din inculpați nu a recunoscut vina și nu a manifestă părerea de rău față de fapta lor ilegală, elemente de care urma instanța a ține cont în timpul convingerii că aceștia nu trebuie să execute real pedeapsa închisorii pe motiv că nu ar avea temei.

4. Prin decizi Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat și menținută fără modificări sentința.

5. Instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei instanța de fond a ținut seama de circumstanțele cauzei, de persoana inculpaților, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate supra corectării și reeducării inculpatului, corect și rațional a aplicat față de Cristea V. o pedeapsă non privativă de libertate, or, acesta nu prezintă pericol social, iar personalitatea lui determină semne evidente de posibilă influențare spre corectare fără, aplicarea unei alte categorii de pedeapsă, cum ar fi închisoarea. Astfel că, scopul pedepsei penele poate fi atins și cu stabilirea sancțiunii sub formă de închisoare cu suspendare, pedeapsa care este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

Instanța de apel a menționat că, potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Astfel, instanța de apel a conchis că, instanța de fond și-a motivat soluția menționată, nu a comis careva omisiuni, erori sau viciu fundamental, a pronunțat o sentință legală și întemeiată, a stabilit pedeapsa menționată ținând seama de toate circumstanțele pricinii și a aplicat în privința inculpaților o pedeapsă echitabilă.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar procurorul, care, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea

unei noi hotărâri, de menținere a pedepsei închisorii stabilită prin sentință, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate apel și *descrise în pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- în speță, instanțele de fond au admis erori de drept privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii;

- instanța de apel nu s-a expus asupra prevederilor art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, adică nu a efectuat procedura de individualizare și stabilirea duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală;

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod;

- decizia adoptată în cauza deferită, la motivarea stabilirii pedepse contravine prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei;

- în cazul infracțiunilor *de circulație ilegală a drogurilor*, noțiunea „*gravitatea infracțiunii săvârșite*” trebuie de înțeles în sensul că, aceste infracțiuni comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece sunt îndreptate contra sănătății publice.

6.1. Pe cauză nu au fost depuse referințe.

7. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și să rejudece cauza, cu pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Din conținutul recursului declarat, rezultă că autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui Cristea V. și critică decizia instanței de apel doar în partea individualizării greșite a pedepsei stabilite nefiind de acord cu menținerea soluției instanței de fond prin care în privința inculpatului au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, care reglementează suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare stabilite pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție.

Analizând hotărârile judecătorești atacate sub aspectul menționat, în raport cu circumstanțele cauzei, în prezenta speță, Colegiul penal consideră că, soluțiile instanțelor de fond în latura stabilirii modului de executare a pedepsei aplicate în privința Cristea V. sunt neîntemeiate, la adoptarea cărora nu s-a ținut cont în deplină măsură de norma art. 75 Cod penal, ce prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs relevă că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sunt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, Colegiul menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia a fost condamnată, iar după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

În speța deferită, Colegiul reține că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, sancțiunea căreia prevede pedeapsa cu închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani și care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal se clasifică ca infracțiune **gravă**.

Din conținutul sentinței, la capitolul stabilirii pedepsei inculpatului, s-a ținut cont *de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de caracterul și gradul pericolului social deosebit al infracțiunii comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, precum și de condițiile de viață a familiilor acestora, ultimii la locul de trai se caracterizează din punct de vedere pozitiv, totuși potrivit informației parvenite oficial de la polițistul de sector, ambii se caracterizează negativ și anterior au fost judecați, din care considerente prima instanță a ajuns la concluzia de a-i numi lui Cristea V. pedeapsă cu executare reală, pe un termen de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita o anumită activitate legată de producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea sau alte operațiuni legate de circulația drogurilor sau a analogilor acestora pe un termen de 4 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată executarea pedepsei, fiindu-i stabilit un termen de probă de 5 ani.*

Ulterior, instanța de apel a apreciat că, *"(...) instanța de fond și-a motivat soluția menționată, nu a comis careva omisiuni, erori sau viciu fundamental, a pronunțat o sentință legală și întemeiată, a stabilit pedeapsa menționată ținând seama de toate circumstanțele pricini și a aplicat în privința inculpaților o pedeapsă echitabilă."*

Colegiul lărgit constată, că instanțele au pus accentul mai mult pe personalitatea inculpatului și nu au luat în considerație și alte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi **gravitatea infracțiunii** săvârșite și motivul acesteia. Așadar, instanța de recurs consideră, că instanțele de fond neîntemeiat au conchis că împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele reținute ce vizează personalitatea inculpatului Cristea V. sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal.

În viziunea Colegiului lărgit, fapta comisă de inculpat, prezintă un pericol sporit pentru societate, care atentează la securitatea relațiilor sociale cu privire la circulația legală a substanțelor narcotice. Referitor la gravitatea faptei comise se impune de a menționa că circulația ilegală a substanțelor narcotice constituie un fenomen de sporire a nivelului criminalității și descompunere a bazelor morale ale societății, reprezentând una din cele mai importante probleme sociale, cu atât mai mult că acesta reprezintă tendințe ascendente.

Respectiv, în asemenea situații pentru a fi atins scopul legii penale, urmează a se interveni mai prompt, cu aplicarea unor pedepse reale cu executare, pentru ca inculpații, precum și alte persoane să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

Acestea fiind constatate, Colegiul penal lărgit conchide că infracțiunea comisă constituie un grad sporit de gravitate, care nu poate fi neglijat la stabilirea modului de executare a pedepsei, fiind absolut necesară izolarea acestora de societate.

Referitor la concluzia instanțelor de fond privind posibilitatea aplicării față de inculpatul Cristea V. a prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul penal lărgit consideră aceste concluzii neîntemeiate și pripite în raport cu gravitatea infracțiunii și modul de comitere a acesteia.

Colegiul menționează că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal - *suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.*

Suspendarea condiționată a executării pedepsei este o măsură de politică penală bazată pe încrederea în posibilitatea reeducării condamnatului pe durata suspendării pedepsei. Sarcina instituției suspendării executării pedepsei este să ducă la realizarea scopului pedepsei, fără ca aceasta să fie executată real, înlăturând astfel neajunsurile pe care le atrage după sine privațiunea de libertate și anume: *contactul cu alți infractori care pot să antreneze în continuare pe calea infracțiunii, îndepărtarea inculpatului de familie și de modul de viață obișnuit etc.*

În literatura de specialitate, suspendarea condiționată a executării pedepsei este expusă ca o măsură ce constă - în dispoziția luată de instanța de judecată prin însăși hotărârea de condamnare, de a o suspenda pe o anumită durată și în anumite condiții executarea pedepsei stabilite.

Rezultatul principal al aplicării pedepsei constă în aceea că deși pedeapsa este definitiv aplicată, aceasta nu este pusă în executare, astfel că instituția

suspendării condiționate a pedepsei ține de condițiile de executare a pedepsei închisorii deja stabilite de către instanța de judecată pe întregul termen de probațiune.

Altfel spus, executarea pedepsei devine condiționată de conduita condamnatului, iar în caz de nerespectare a condițiilor, ea poate fi revocată.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanța de judecată prin hotărâre de condamnare de a se suspenda pe o perioadă anumită de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Astfel, urmează a fi delimitată noțiunea de individualizare a pedepsei de cea de individualizare a executării pedepsei.

În această ordine de idei, suspendarea condiționată a executării pedepsei se dovedește a fi o problemă privind executarea pedepsei, dat fiind faptul că obiectul suspendării este executarea pedepsei. Se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea acesteia.

Condițiile pentru acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei sunt prevăzute în art. 90 Cod penal, care se împart în condiții obiective și subiective, primele referindu-se la condamnare, iar celelalte la persoana condamnatului. Îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, nu atrage obligativitatea aplicării instituției, ci acordarea ei rămâne la opinia instanței de judecată, totodată, această normă poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, întru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară.

Reieșind din argumentele enunțate, Colegiul penal consideră că excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, nu poate fi considerată o agravare a situației inculpatului Cristea V., deoarece nu s-a efectuat o altă reîncadrare a faptei în sensul agravării și nici nu s-a dat o altă individualizare a termenului pedepsei stabilite în același sens.

Instanța de recurs consideră că, în speță instanțele de fond nu au respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei stabilite inculpatului Cristea V. și nu au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite și motivul acesteia, ceea ce denotă ineficiența suspendării condiționate a executării pedepsei.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, casează parțial sentința Judecătorei Strășeni din 27 decembrie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2018, în latura penală, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre conform căreia exclude aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui *Cristea Valeriu XXXXX*.

Cristea Valeriu XXXXX se consideră condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea sau alte operațiuni legate de circulația drogurilor sau a analogilor acestora pe un termen de 4 ani.

Termenul de executare a pedepsei lui *Cristea Valeriu XXXXX* se calculează din momentul reținerii acestuia.

În rest, dispozițiile hotărârilor contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 iulie 2018.

Președinte
Judecătoria

Nadejda Toma
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Victor Boico